

РЕШЕНИЕ НА СЪДА(трети състав)

14 януари 1982 година*

„Свободно движение на работници – социални предимства”

По дело 65/81

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда в съответствие с член 177 от Договора за ЕИО от страна на Verwaltungsgericht Stuttgart (Германия), в производството, висящо пред този съд между

1. **Francesco Reina**, Stuttgart,

2. **Letizia Reina**, Stuttgart,

и

Landeskreditbank Baden-Württemberg, институция, учредена по публичното право

относно тълкуването на член 7, параграф 1 от Договора за ЕИО и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2),

СЪДЪТ (трети състав),

в състав: г-н А. Touffait, председател на състав, г-н Mackenzie Stuart и г-н U. Everling, съдии,

генерален адвокат: сър Gordon Slynn,

секретар: г-н М. Dausen, съдебен помощник,

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 17 февруари 1981 г., постъпило в Съда на 30 март 1981 г., Verwaltungsgericht Stuttgart (административния съд в Stuttgart) е поставил по силата на член 177 от Договора за ЕИО два преюдициални въпроса относно тълкуването на член 7, алинея 1 от Договора за ЕИО и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2),

2. Тези въпроси били повдигнати в рамките на административноправен спор относно отпускането на заем при раждане между женена двойка, работници с италианско гражданство, които пребивават във Федерална република Германия

---

* Език на производството: немски.

и Landeskreditbank Baden-Württemberg, институция, учредена по публичното право, поставено под управлението на Landes Bade-Württemberg.

3. Landeskreditbank отпуска, при искане, в изпълнение на насоките, издадени от компетентните органи на Landes Bade-Württemberg, заеми, *inter alia*, при раждане на дете. Заемите при раждане, които са безлихвени като резултат от субсидии, предоставени от Landes, се отпускат за период от седем години до сумата от 8 000 DEM, които могат да нараснат до 12 000 DEM в изключителни случаи. Те могат да се отпускат на женени двойки само, когато поне един от съпрузите е германски гражданин и нетните доходи на семейството не надвишават определена сума. Съгласно информацията, предоставена от националния съд, тази система за отпускане на заеми при раждане, е била въведена с оглед стимулиране раждаемостта при германското население, и за да се намали броя на доброволните аборти.

4. В конкретния случай, ищците по главното производство, съпрузите Reina, са поискали отпускане на заем за раждане на близнаци. Landeskreditbank Baden-Württemberg им е отказал заема на основание, че в съответствие с упоменатите по-горе насоки, заемът може да се разреши само, когато поне единият от съпрузите има германско гражданство, съпрузите Reina са сезирали Verwaltungsgericht Stuttgart като оспорват съответствието на тези условия с правото на Общността.

5. Тъй като счита, че се нуждае от решение на Съда, за да може да постанови своето съдебно решение, Verwaltungsgericht Stuttgart е поставил следните въпроси:

„1. Трябва ли член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257), да се тълкува в смисъл, че поставя гражданите на други държави-членки на Европейската общност на равни основи с германските граждани, ако, по силата на вътрешните административни насоки и без да съществуват никакви законови пълномощия за това, една кредитна институция, учредена по публичното право отпуска, при искане, в случай на раждане на дете, безлихвени заеми на женени двойки, чиито доходи не надвишават определена сума с цел да предотврати, облекчи или премахне финансовите трудности и по отношение на които заеми, Landes Bade-Württemberg предоставя на въпросната кредитна институция помощ за обслужването на дълга в зависимост от средствата, предвидени във всеки бюджет, с цел, *inter alia*, да се противопостави чрез мерки, с които да подпомогне семействата, на намаляването на раждаемостта във Федерална република Германия и да се намали броя на доброволните аборти?

2. Ако член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 не е приложим, може ли член 7, алинея 1 от Договора за създаването на Европейската икономическа общност от 25 март 1957 г., да се тълкува в смисъл, че при посочените по-горе обстоятелства, той възпрепятства дискриминацията между граждани на други държави-членки и германските граждани що се отнася до отпускането на заеми при раждане на дете?”

По производството

6. Landeskreditbank е оспорил допустимостта на преюдициалното запитване на основание, че определението за препращане не е било постановено от Verwaltungsgericht в неговия правилен състав. Когато е направил това, Verwaltungsgericht е бил в състав от трима съдии по професия, докато съответните разпоредби на германския процесуален кодекс изискват, като допълнение, участието на двама съдии без юридическо образование.

7. В това отношение, е необходимо да се припомни, че по силата на член 177 от Договора, Съдът е компетентен да постановява преюдициално по въпросите на правото на Общността, препратени към него от съд на една от държавите-членки. Съгласно схемата на тази разпоредба, Съдът е този, който преценява с оглед потвърждаване на своята компетенция, дали е бил сезиран от съд на държава-членка. Въпреки това, с оглед разпределението на функциите между него и националните съдилища, Съдът не е този, който определя дали решението, с което е сезиран, е било взето съобразно правилата на националното право, уреждащи организацията на съдилищата и техните процедури. Следователно, Съдът е обвързан с решението за препращане, дотолкова доколкото това решение не е било отменено въз основа на обжалване, предвидено от националното право.

8. От тези съображения следва, Съдът, сезиран от съд на държава-членка по смисъла на член 177 от Договора, е компетентен, по силата на тази разпоредба, да отговори на поставените въпроси, без да има нужда да разглежда първо дали решението за препращане е било взето в съответствие с правилата на националното право, които уреждат организацията на съдилищата и техните процедури.

По първия въпрос

9. С първия въпрос, националният съд пита по същество дали член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г., трябва да се тълкува в смисъл, че понятието социални предимства, посочено в тази разпоредба, включва безлихвени заеми, отпускани при раждане на дете от кредитни институции, учредени по публичното право, въз основа на насоки и с финансовата помощ на държавата, на семейства с ниски доходи с оглед стимулиране на раждаемостта.

10. Landeskreditbank твърди на първо място, че тази разпоредба не може да се прилага по отношение на съответните заеми поради отсъствието на каквато и да е била връзка между отпускането на заем и качеството на бенефициент на работника и на основание, че отказът за отпускане по никакъв начин не възпрепятства мобилността на работниците в Общността.

11. Трябва да се напомни, че Регламент № 1612/68, приет, *inter alia*, съгласно член 49 от Договора с оглед постигане свободното движение на работниците в рамките на Общността, предвижда в член 7, параграф 1 от него, че работник, който е гражданин на държава-членка не може, на територията на друга държава-членка, да бъде третиран по различен начин от работниците-граждани

на държавата, по отношение на всякакви условия за наемане и работа. Параграф 2 от същия член добавя, че този работник се ползва от същите социални и данъчни предимства като работниците, граждани на държавата.

12. Както Съдът не веднъж е установявал, последно в Решение от 31 май 1979 г. (по дело Even, 207/78, Recueil, стр 2019), че от тези разпоредби и от преследваната цел следва, че предимствата, които този регламент разширява и за работници, които са граждани на други държави-членки, са тези, които, независимо от това дали са обвързани с трудов договор или не, основно се разрешават предимно на работници, граждани на държавата поради техния обективен статус или по силата на основния факт, че тяхното жителство е на националната територия и следователно, разширяването им и към работници, които са граждани на други държави-членки изглежда подходящо, за да се улесни тяхната мобилност в Общността.

13. Като последица, заемите при раждане на дете, като тези, посочени от националния съд, покриват по принцип критериите, които могат да ги класифицират като социални предимства, които да се разрешават на работниците от всички държави-членки без дискриминация на каквито и да е било основания за националност, по-специално с оглед техните цели, които са да облекчат, в случаите на семейства с ниски доходи, финансовата тежест от раждането на едно дете.

14. Landeskreditbank оспорва, че заключенията, с които се защитава заемите при раждане на дете, каквито са и споменатите, попадат извън обхвата на понятието социални предимства по смисъла на член 7, параграф 2 от Регламент № 1612/68, тъй като те се отпускат принципно поради съображения на демографската политика, за да се противодейства на намаляващия ръст на раждаемостта на германското население. Следователно, те са мерки, които са приети в областта на политическите права, необходимо свързани с националността, и които като резултат, попадат извън полето на действие на член 48 и последващи от Договора и на правилата, приети за изпълнение на тези разпоредби.

15. Трябва да се отбележи, че тъй като Общността няма правомощия в областта на демографската политика като такава, на държавите-членки по принцип им е разрешено да търсят постигане на целите на тази политика, дори и посредством социални мерки. Това не означава обаче, че Общността надвишава границите на своята компетенция само защото, съществуването на нейната компетенция влияе върху мерките, приети в изпълнение на тази политика. Съответно, заеми за раждане на дете от този вид не могат да се смятат за попадащи извън обсега на правилата на правото на Общността относно свободното движение на хора, и по-специално, на член 7, параграф 2 от Регламент № 1612/68, само защото се отпускат поради съображения на демографската политика.

16. Landeskreditbank освен това твърди, че въпросните заеми представляват доброволни помощи, отпуснати в рамките на бюджетните ресурси, отделени за тази цел, като резултатът от това е, че тези помощи не създават никакви пълномощия. Подобно на това, е подходящо да се вземе предвид факта, че много чуждестранни работници се завръщат в техните страни по произход

преди да е изтекъл периода, определен за изплащане на заема, така че изплащането е изложено на риск.

17. Въпреки това, в тази връзка трябва да се отбележи, че понятието социални предимства, посочено в член 7, параграф 2 от Регламента, обхваща не само облагите, отпуснати по право, но също тези, които са отпуснати на дискреционна основа. В последният случай, принципът на еднаквото третиране изисква достъпът до облаги да бъдат на разположение на гражданите на другите държави-членки при същите условия, като тези, които се прилагат към собствените граждани на държавата на основата на същите насоки, като тези, които уреждат отпускането на заеми на последните.

18. Следователно, на първия въпрос трябва да се отговори, че член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. трябва да се тълкува в смисъл, че понятието социално предимство, посочено в тази разпоредба, обхваща и безлихвените заеми за раждане на дете, отпуснати от кредитна институция, учредена по публичното право, на основата на насоките и с финансовата помощ на държавата, на семейства с ниски доходи с оглед стимулиране на раждаемостта. Такива заеми трябва следователно да бъдат отпуснати на работници от други държави-членки при същите условия като тези, които се прилагат за работниците, граждани на държавата.

По втория въпрос

Тъй като вторият въпрос е поставен само в случай на отрицателен отговор на първия въпрос, не се изисква отговор.

По съдебните разноски

19. Разходите, направени от италианското правителство и от Комисията, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в производството, висящо пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

СЪДЪТ (трети състав),

Като се произнася по въпросите, поставени пред него от Verwaltungsgericht Stuttgart, с Определение от 17 февруари 1981 г., реши:

Член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. трябва да се тълкува в смисъл, че понятието социално предимство, посочено в тази разпоредба, обхваща безлихвените заеми за раждане на дете, отпуснати от кредитна институция, учредена по публичното право, на основата на насоките и с финансовата помощ на държавата, на семейства с ниски доходи с оглед стимулиране на раждаемостта. Такива заеми трябва следователно да бъдат отпуснати на

работници от други държави-членки при същите условия като тези, които се прилагат за работниците, граждани на държавата.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 14 януари 1982 година.

Подписи